

Neopouštěj mě

Slávek Janoušek

Cestou hlubokým úvozem na návrší
Dotýkám se staletých
Zdí a kamenů
Ze svaté trojice starých lip
Zlatě prší
Ve žlutém kruhu listí
Cítím sílu kořenů

Běží sem dívka s jablky kradenými
A za ní hoch a jedno z nich
Skokem vezme jí
Pak ho sní a zůstane jak nahý stát
Náhle jiný
A říká To chci také umět
Dávat naději

Šeptá jí
Neopouštěj mě
Milá neopouštěj mě
Neopouštěj

Ten který bosýma nohama zakopával
A čekal hlas až někde v něm
V hloubi ozve se
Víry své že ještě má dost sil
Se už vzdával
Unesl víc než si myslel
Že vůbec unese

Když šeptal
Neopouštěj mě
Neopouštěj mě
Neopouštěj

Tichá laskavá vteřino osamění
Každý z nás si zkusí plout
Kolem útesů
Odvěká zloba a nenávist
V prach mě změní
Má vina je tak velká
Kolik unesu

Cestou hlubokým úvozem na návrší
Dotýkám se staletých
Zdí jak znamení
Ze svaté trojice starých lip
Zlatě prší
To jen láska navždy ulpívá
Na tvém rameni

A šeptám
Neopouštěj mě
Neopouštěj mě
Neopouštěj
Mě